

16. Oznamy a básneň

Nedeľa:

10:00 Služby Božie

17:50 Večiereň

Nešpory:

1.9. Hoština

1.9. budú Služby Božie s požeňnaním pre nový školský rok. Po týchto Službách Božích sa bude vyberať cirkevný príspevok a predávať literatúra.

8.9. bude zborový deň. Začne o 14:30. V túto nedeľu po Službách Božích bude ofera na opravu zborového domu. V tento deň bude aj poďakovanie za úrody zemské v Nimnici.

Zborová knižnica je otvorená 15 minút pred hlavnými Službami Božimi.

Ján Brozman: Prameň

V istote dúfania

bieda ponorená.

Tešiac sa

pláva v daždi

s nohami na zemi.

Ten dažď však

sa v slzu premení.

Ty, človeče, kráčaj

chodníkom úzkym verne.

Po stope krvavej

tam, kde živá voda pramení,

čo život vlieva

láske, pravde i nádeji

do nádoby,

ktorá Bohu slúži.

Evanjelický Púchov

Občasník Evanjelického a. v. cirkevného zboru v Púchove

3/2013

„Nech nám je Boh milostivý a požehná nás! Nech rozjasní svoju tvár pri nás. Aby poznali Tvoju cestu na zemi a Tvoju spásu medzi všetkými národmi.“ Žalm 67:2 – 3

V tomto roku si pripomenieme smutné 20. výročie úmrtia brata farára, konseniora Turčianskeho seniorátu Dr.h.c. Jána Zaťku. V tomto časopise nájdete jeho príhovor. Viac jeho kázni by ste našli v našej zborovej knižnici na CD. V časopise nájdete aj kázeň brata biskupa Júliusa Filu, ktorú povedal na pohrebe brata farára Jána Zaťku.

V časopise nájdete rozhovor s dvoma vzácnymi ľuďmi a rôzne príbehy.

Prajeme požehnané čítanie!

A daj, nech pravda Tvojho slova prenikne v každý sveta kút, nech pohrne sa hífne znova ku Tebe, Pane, verný ľud, nech zrno Tebou zasiate prináša klasy bohaté. Evanjelický spevník 278,4

Tento časopis pripravovalo mnoho ľudí, za ich pomoc im ďakujeme! Pre vnútornú potrebu vydal: Cirkevný zbor Evanjelickej cirkvi a. v. so sídlom v Púchove, časopis je zdarma. Počet: 250 kusov, Adresa: Royova 4, tel. 042 463 10 74, puchov@ecav.sk, ecavpuchov.sk

Číslo účtu: 63 66 76 54 / 0900

Ďakujeme za vaše milodary! Pri zaslaní peňazí na účet cirkevného zboru, napíšte aj účel Vášho daru a vaše meno.

2. Dr.h.c. Ján Zaťko: Duchovná obroda v cirkvi

Nezabúdajme na slová Pána Ježiša: „Nesúďte, aby ste neboli súdení!“ (Mt.7,1) Človek rád posudzuje iného. Najhoršie je to vtedy, keď sa toto posudzovanie a odsudzovanie deje v neprítomnosti predmetnej osoby. Treba však zdôrazniť, že aj neprítomného možno hodnotiť, ale podľa možnosti objektívne a spravodlivo klasifikovať jeho činnosť, dielo, vykonanú prácu a jeho život osobný a či rodinný.

Aj o neprítomnom možno podávať správu, ale musíme sa snažiť podať pravdivú reláciu o bratovi a či sestre. Ak je to správa nepravdivá alebo úmyselne zveličená a či tendenčne skreslená, tak je to klebeta - ohováranie iného, ktoré

zvyčajne vyústi až v osočovanie. Ak počutú nepravdivú správu o bratovi - sestre ďalej šírieme, sme obyčajní klebetníci. Tým by sme len dosvedčili, že v nás je nedostatok lásky. Kto blížneho miluje, tak o ňom zle nehovorí. Apoštol Pavel prizvukuje: „Láska blížnemu zle nerobí.“ (R 13,10)

Keď teda spolubrata alebo spolusestru v niečom neprávom posudzujeme, príčina býva často v našej neláske, ktorá je schopná všetko kritizovať, ba až nenávidieť. Keby sme sa viac a úprimnejšie milovali opravdivou láskou

a navzájom si ochotne a nezištne pomáhali, bolo by medzi nami menej upodozrievania, zazlievania aj osočovania a vedeli by sme sa viac pochopiť a pomôcť si pri riešení našich problémov. Ako soľ potrebujeme vzájomnú lásku, dôveru a úctu. Apoštol Pavel ako skúsenejší vo viere a láske nám všetkým radí: „Skúmajte, čo je milé Pánovi!“ (Ef. 5,10)

Múdry Sirach hovorí: „Verný priateľ je ako mocná pevnosť, kto takého nájde, poklad si nájde. Verného priateľa nemožno kúpiť a hodnota jeho vernosti sa nedá vyvážiť zlatom a striebrom. Verný priateľ je ako liek.“(Sir 6,14-16) Keď on takto píše o priateľstve človeka k človeku vôbec, tým skôr to má platiť o našom priateľstve. To by malo byť vzorné až ideálne.

Ako služobníci Kristovi máme byť svedkami Jeho evanjelia, ktoré je posolstvom lásky, bratstva a priateľstva. Ježiš nazval svojich učeníkov priateľmi: „Nenazývam vás viac sluhami, nazval som vás priateľmi.

Modlitba a povzbudenie 15.

Modlitba bohužnámej sestry, ktorá zaznela počas modlitebného týždňa pred Veľkou nocou:

Pane Bože náš! Ty sa nám prihováraš cez ľudí okolo nás, s ktorými sa stretávame, ktorých počúvame, alebo sa s nimi rozprávame. Ale aj cez rôzne dary a príležitosti, ktoré nám dávaš a ktoré často berieme ako samozrejmosť.

Sme radi, že nás takýmito spôsobmi riadiš a požehnávaš. Ved' mnohokrát, najmä nám starším, sa niekedy nechce ani ráno vstávať. Nemáme pred sebou nič, načo by sme sa mohli tešiť. Napriek tomu všetkému je pre nás i dnešný deň, ktorý si nám Ty dal, a ktorý berieme ako samozrejmosť, darom a príležitosťou od Teba.

Ani si neuvedomujeme, že práve dnes nám dávaš príležitosť, aby si prostredníctvom mohol urobiť niečo dobré - napríklad i to, aby sme sa v tento modlitebný večer poďakovali za Tvoju obeť na kríži. Možno tento večer naplníme i tým, že si spomenieme na tých, ktorí sú na tom horšie ako my, alebo že si spomenieme v modlitbe aj na našich blízkyh, bez ktorých by náš pozemský život bol prázdny.

Prosíme Ťa Pane náš, daj aby sme i dnešný večer a počas tohto zhonu priprav na pamiatku Tvojho vzkriesenia poznali, že nežijeme zbytočne.

Veríme, že i skrze nás chceš meniť tento svet, napríklad aj našou prítomnosťou na týchto modlitebných večeroch a našimi nedokonalými modlitbami. Ameň

V našom zbore bola prvú júnovú nedeľu zlatá confirmácia. Zlatí konfirmandi si spomenuli aj na brata farára Viktora Šimku. Zazneli pri jeho hrobe jeho slová:

„My evanjelici musíme byť na svojom mieste, musíme byť nositeľmi evanjelia Kristovho. Preto nesmieme byť nikdy vo veciach viery a náboženstva ľahostajní, ale povedomí, stáli, tvrdí a hrdí luteráni. Nesmie nám byť jedno: Viera ako viera. Ale musí nám byť drahá a vzácna tá naša evanjelická viera!

Nesmie nám byť jedno: Vyznanie, ako vyznanie. Ale drahé a vzácne naše augsburské vyznanie! Nesmie nám byť jedno: Bohoslužba ako bohoslužba, trebárs i modloslužba. Ale musí nám byť milá, nášho chrámu služba, kde sa slovo Božie čistotne a úprimne káže a sviatosti podľa nariadenia Krista Pána prisluhujú!

Áno, bratia a sestry, zdedili sme drahé dedičstvo od otcov, slovo Božie a sviatosti, ktoré sa tu v chráme Božom zvestujú a prisluhujú. Nezláhčujme, nezavrhuje to drahé dedičstvo, zachovajme to sebe i potomkom, našim, a tak tento stánok Boží svedčiť bude aj o našej viere “

14. Príbeh Jamesa Martinsona

Daniel Kováč - ZBOŽNÉ PRIANIA

Bože dobrý, Hospodine,
kedy čas väzenia minie,
či príde tá náhoda
raz väžňovi sloboda? -
Či príde, kto by riekol:
aby som z rána utiekol,
či príde kto na pomoc?
Minie zas deň a zas noc!
Bože dobrý svetovládny,
v svojej sile som nesnadný,
pomôž Bože v údolí
až ma srdce nebolí,
hľad' to tuto za mrežami, sme len
dvaja, oba sami,
sme smutní a zronení, =
hoc Slováci = rodení.
Bože dobrý všemohúci,
Nesiem jednu prosbu v srdci,
zbav nás zo zlého väzenia - a tak
vyproš' z trýznenia
Bratislava, 19. 5. 1944

ŠŤASTIE

Pod sprchou bolestí,
pod sprchou sklamaní,
pod sprchou žiaľu,
rodí sa vo mne
zrána na svítaní
túžba po šťastí.

Šťastie je mesačný spln,
je tichý tikot hviezd,
lúka rozkvitnutá,
je láska biela,
studienka čistá.

James Martinson mal ako chlapec sen o tom, že sa dostane do amerického národného tímu zjazdových lyžiarov. Dostal povolávací rozkaz a odviekli ho do Vietnamu, kde utrpel ťažké zranenie. Stúpil na nášlapnú mínu a stratil obe nohy. Znenávidel Boha a ľudí, začal piť alkohol, užíval drogy, ba dokonca premýšľal o samovražde. Neskôr však stretol kresťanov, ktorí mu vysvetlili, ako by Ježiš mohol zmeniť jeho život. Najprv im síce neveril, ale napokon pozval Pána Ježiša do svojho srdca. Po rokoch si spomína: „Nedostal som späť svoje nohy, ale vo vnútri som začal zažívať niečo nové.“ Chtívý po tom, aby mohol niekomu porozprávať o Ježišovi, začal pracovať s mladými. „Pod' si s nami zabehať!“, prosili ho niektorí chlapi. „Nemôžem. Nemám nohy!“, odvetil James. Mladíci však povedali: „Máš predsa vozík!“ A to bol začiatok jeho pretekania na invalidnom vozíku, v čom sa nakoniec stal vynikajúcim atlétom. Ľudia sa ho často pýtajú: „Bolo to pretekanie na vozíčku, čo zmenilo váš život? James Martinson odpovedá s presvedčením: „Nie, bol to Ježiš Kristus“.

„Všedné starosti pretrvávajú i potom, čo sa náš pohľad zameria na Boha a jeho kráľovstvo. Keď urobíme prvý krok smerom k Bohu, prekážky nám ešte stále ležia na ceste a nevyriešené otázky zostávajú. Avšak starosti stratia nad nami nadvládu, problémy nás nezastrašia a naše otázky nekončia v zúfalstve.“ Georg Moser

"Kto všetko vidí čierne, tomu slnko zapadá už ráno." Phil Bosmans

Dr.h.c. Ján Zatko: Duchovná obroda v cirkvi 3.

Vy ste moji priatelia, ak konáte, čo vám prikazujem.“ (J 15, 14-15) „Nové prikázanie vám dávam, aby ste sa milovali, ako som vás ja miloval.“ (J 14,34) Teda, kto lásku zachováva k bratom - sestrám, ten je priateľom Kristovým a Božím.

Takými priateľmi s Ním a medzi sebou by sme mali byť všetci, aby toto naše priateľstvo bolo príkladom a požehnaním i pre našich cirkevníkov. Sústavne sa máme skúmať, či sme takí, akých nás chce mať náš Majster a Pán.

Sarkasticky priznávame, že neraz sme nie takí a preto uvažujeme o duchovnomravnej obrode v cirkvi. Nikto z nás nie je dokonalý a svätý, všetci sme len na ceste k posvätnosti a dokonalosti. Tento proces sa neukončí, kým budeme v tele. Neustále napredujeme a vyvíjame sa. Naše kvality nie sú definitívne ustálené. Len v Bohu niet nijakej premeny ani zatienevia pre odvrátenie sa. (Jk 1,17)

My všetci však musíme v tvorivých zápasoch hľadať a ustavične obnovovať svoju ľudskú podobu podľa obrazu Božieho zjaveného sa nám v Ježiši Kristu. Preto sa opravdu vážne zamýšľame nad prehĺbením nášho duchovnomravného života.

Posilu pre náš vnútorný – duchovný a praktický život čerpáme predovšetkým z Písma svätého. Ono je tým základom, bez ktorého nemôže ďalej rásť stavba nášho duchovnomravného života. Bez Písma svätého nie je možná duchovnomravná obroda cirkvi, teda nás všetkých.

Ono je najhlavnejším zdrojom tejto obrody. Navzájom sa seriózne povzbudzujeme: Navráťme sa k Písmu svätému!

Keď niektorí učenci odchádzali od Ježiša, tento sa spýtal dvanástich: „Či aj vy chcete odísť?“ Za všetkých prítomných odpovedal Peter: „Pane, ku komu pôjdeme? Slová večného života máš.“ (J 6,67) Táto Ježišova otázka je i nám adresovaná. Kiežby odpoveď Petrova bola i našou odpoveďou. Prakticky: Treba nám viac čítať Písmo Sväté, viac meditovať, viac denne kontemplotovať. To všetko odporúčal Pavel svojmu spolupracovníkovi - duchovnému synovi Timoteovi: „Bud' vzorom veriacich v reči, v obcovaní, v láske, v duchu, vo viere a v mravnej čistote. Bud' pilný v prečítovaní Písma, napomínaní a vyučovaní.“

Nezanedbávaj daru, ktorý je v Tebe. O toto sa staraj, tomuto ži, aby tvoje napredovanie bolo všetkým zjavné.“ (1 .Tim 4,12-15) S Tým, ktorý sa nám prihovára v svojom slove, máme pestovať dialóg.

Duchovnomravná obroda vyžaduje zvrúčniť náš modlitebný život, aby bol skutočným rozhovorom s Pánom Bohom a našim Spasiteľom. Tu zase Pavel nám radí: „Neprestajne sa modlite, za všetko ďakujte, lebo to je vôľa Božia pri vás v Kristu Ježiši.“ (1. Tes 5,17-18)

My všetci však musíme v tvorivých zápasoch hľadať a ustavične obnovovať svoju ľudskú podobu podľa obrazu Božieho zjaveného sa nám v Ježiši Kristu. Preto sa opravdu vážne zamýšľame nad prehĺbením nášho duchovnomravného života.

Byť milý Bohu a osožný ľuďom.

Pri duchovnomravnnej obrode je však tiež dôležité i to, aby sme sa dali poučiť aj Od iných spolubratov, ktorí tiež nasledujú Krista. Pri tejto obrode nevystačíme sami so svojimi silami. Nespoliehajme sa len na seba! Neustále prosme o dar Ducha Svätého, aby nás posilnil a usmernil na ceste nového života lásky k Bohu i k bratom a sestrám.

Keď nás prenikne naplno duch lásky budeme vedieť pestovať bratsko-sesterské spoločenstvo, ktorého tmelom i poznávacím znakom bude láska. Čistá a úprimná láska nás zaväzuje hovoriť si pravdu v záujme duchovno mravnnej obrody v cirkvi. A nemyslíme si, že túto obrodu potrebujú nielen niektorí z nás. Potrebujeme ju všetci. Pravdu má Tomáš Kempenský, keď povedal: „Všetci sme krehkí, ale o nikom si nemysli, že je krehkejší ako ty!“

Nakoniec si ešte dobre uvedomme, že duchovnomravná obroda cirkvi nie je samoučelná, bude dobrodením aj pre našu spoločnosť, v ktorej žijeme a pre blaho ktorej aj pracujeme.

Je to v zmysle slov Jána Amosa Komenského: „Nikto sa nerodí sám pre seba, ale pre spoločnosť. Kto nepomáha spoločnosti podľa svojich síl, je nehodný toho, aby mu iní v niečom pomáhali.“ Hrivny Bohom nám dané rozviňme a využime pre rozkvet cirkvi i našej otciny.

Dr.h.c. Ján Zaťko

Každá rana, či už je to rana po útoku alebo rana, ktorá ostane po pasivite, zanecháva posolstvo. Toto posolstvo sa zdá byť konečné a pravdivé, úplne pravdivé, pretože je odovzdané s takou silou. Naša odpoveď na túto ranu do značnej miery formuje mužov, ktorých stretávaš. Buď sa stanú násilníkmi, alebo príliš ústupčivými.“

Zvesť o Božej milosti je dôležitá aj pre otcov aj pre deti. Boží Syn zaplatil za nás na dreve Golgotského križa, vyrovnal dlh za naše hriechy. Môže nám byť odpustené. Božie odpustenie zahŕňa aj odpustenie hriechov, ktorých sa otcovia dopustili vo výchove svojich detí. Pán Boh každému dáva možnosť nového začiatku. Táto možnosť sa týka aj nového začiatku pre otcov vo výchove ich detí. Hoci otec vo výchove zlyhal, Boh mu chce darovať odpustenie. To, čo Pán Boh o nás hovorí, je rozhodujúce slovo. Ak otec toto slovo prijal, je tu obrovská možnosť, že výchova detí sa začne uberať novým a lepším smerom. Veľkou hrozbou pre výchovu je snaha o perfekcionizmus. Ten prináša obrovský strach zo zlyhania pri výchove. Evanjelium nás chráni pred týmto strachom. Boh nám hovorí, že nás nekonečne miluje. Miluje nás nie preto, akí dobrí sme a čo dobre robíme, napríklad dobre vychovávame deti, ale pretože On je láska. Preto ak prípadne otec spraví chybu vo výchove, nemusí sa báť. Nestala sa tá najhoršia vec. Pre nás všetkých je najhoršie to, keď stratíme vieru v Pána Boha. Lebo v Bohu máme aj odpustenie hriechov aj nový začiatok.

Milosť Božia je potrebná aj pre deti. Boh nás nekonečne miluje a ukazuje nám, že sme pre Neho nekonečne vzácny. My túžime po ocenení. Boh nám dáva nekonečné ocenenie. Deti, ktoré Božiu lásku neprijali, budú sa snažiť získať toto ocenenie od ľudí. Buď budú rodičov priam otrocky poslúchať, aby získali ich úctu a ocenenie, alebo je tú druhá možnosť. Budú rodičov ignorovať, aby im jasne dali najavo, že o úctu od rodičov nestoja a hľadajú toto ocenenie u iných ľudí. Odpustenie hriechov a Nový život v Kristovi dáva deťom slobodu žiť pod autoritou rodičov. Boh rodičom dal túto autoritu pre dobro detí.

Kniha Sirachovca
3. kapitola:
Veď to Pán stanovil, aby si deti ctili otca, a potvrdil právo matky nad synmi.
Kto si ctí otca, bude sa tešiť z detí a bude vypočutý, keď sa bude modliť.
Kto si váži otca, bude dlho žiť, kto poslúcha Pána, zbaví starostí svoju matku.
Skutkom i slovom cti si otca, aby od neho na teba zostúpilo požehnanie.
Lebo otcovo požehnanie upevňuje domy detí, ale matkina kliatba vytrháva základy.

Daniel Kováč:
Málo chvíľ bolo radosti...
roboty veľa priveľa...
ruky má štedré pre hostí
s láskou ich sýtiť vedela.
A čo Vám o Nej viacej riecť?
To sú len črty primalé...
Tu variť beží, tu zas piecť
i nápoj schystať v pokále.

Dobre Vám bolo v náručí...
mamičky drahej na lone...
čomu všetkému naučí...?
ovocie žitia na strome.

Nuž vďaka vzdáva do lona
čo si tú úctu zaslúži,
žiaľ, padla žitia opona
žitia, čo nestál na ruži.

Čujteže duše mojej hlas:
ja s Vami sedím pri stole
i môjho žitia dozrel klas
a ďalej žijem z nevole...
no, lásky tej neubýva...
ani keď hromžia kladivá
čujte môj ston a trúchly hlas,
rád by Vás vidieť oboch zas.

Prejdime lesom - po poli...
tak v duchu, myslím v nevoli
začnime bratský rozhovor,
tak ako pred tým, niekdy, skôr.
Vzpomeňme matky na činy...
Nebol to čin len jediný...
V pamäť jej udri veže Zvon -
Spi sladko - mama - napokon!

Úryvok z kázne, ktorá zaznela v nedeľu,
ktorá bola venovaná otcom:

Otcovia majú obrovský vplyv na svoje deti. Sú pre svoje deti jedným z najdôležitejších vzorov. Toto si bol vedomý aj jeden otec, ktorý však holdoval alkoholu. Jedného zimného dňa tento človek išiel do krčmy. Ako sa tak brodil snehom, počuje za sebou kroky, obzrie sa a vidí, že je to jeho syn. Povedal mu: „Vráť sa domov, lebo zapadneš.“ Chlapec však odvetil: „Otecko ja však kráčam v твоjich šľapajach.“ Tieto slová otca bodli do srdca, vrátil sa domov a stal sa riadnym človekom.

John Eldredge vo svojej knihe Divoký v srdci píše o otcoch toto: „Nech už matka urobila akúkoľvek chybu, otec môže svojim zaangažovaním túto chybu napraviť. Ale aj veľmi zraníť. Ak môžu cudzí ľudia a neobvyklé zážitky otriasť svetom detí, tak len tí ktorých najlepšie poznajú a najviac milujú, im ho môžu ukradnúť, ako keď niekomu vezmete stoličku, na ktorú si ide sadnúť.“

„Rany po vnútro napadnutí nie sú jasné, sú zákerné ako rakovina, pretože sú skryté, často ich nerozpoznáme ako rany, a preto sa vskutočnosti oveľa ťažšie uzdravujú.“

„Každý muž nesie ranu. Nikdy som nestretol muža, ktorý by nejakú ranu nemal, nezáleží na tom, aký dobrý sa ti zdá byť tvoj život. Žiješ v zlomenom svete plnom zlomyseľných ľudí. Aj tvoj otec, aj tvoja mama, nezáleží na tom, akí sú úžasní, jednoducho nemohli byť dokonalí. Ona je dcérou Evy a on je synom Adama. Takže sa nedá prejsť týmto svetom bez toho, aby si neutržil ranu.“

2. septembra 1959 v rámci služieb Božích sme privítali zástupcu ev. cirkvi v Kamerúne /rovníková Afrika/, seniora evanjelickej cirkvi v Kamerúne Izáka Mbondo misionára Miroslava Mikolášeka.

Viktor Šimko, ev.a.v. farár - senior, Púchov privítal vzácneho hosťa týmito slovami: „Chodte teda, čiňte mi učeníkmi všetky národy krstiac ich v meno Otca i Syna i Ducha Svätého...“ Ev. Mat. 28,19

Medzi vzkriesením Ježiša Krista a medzi Jeho vstúpením na Nebo je 40 dní. V tejto dobe sa zjavil vzkriesený Pán učeníkom idúcim do mesta Emaus, zjavil sa aj zhromaždeným učeníkom a utvrdil vo viere aj klátivého Tomáša, - zjavil sa ďalej učeníkom pri mori Tiberiadskom, kde skúšal lásku Petrovu, - a naposledy, prv než ich bol vyviedol na horu Olivetskú, aby tam boli živými svedkami Jeho vstúpenia na nebo, dal im rozkaz, keď im hovoril: „Chodte teda, čiňte mi učeníkmi všetky národy krstiac ich v meno Otca i Syna i Ducha Svätého ...“.

Od tej doby je cirkev Kristova a vôbec celé kresťanstvo nič iné ako stále a nepretržité poslanie. Veď Boh poslal syna svojho, On svojich apoštolov, títo svojich pomocníkov a pomocníci svojich nástupcov. Takto to bolo, takto to je a takto to bude až do posledného dňa a beda by bolo, keby to poslanie prestalo. Učeníci verní príkazu svojho Spasiteľa, rozniesli evanjelium Kristovo po celom antickom svete.

A ich príkladom i dnes sa zvestuje a šíri sa evanjelium Toho, ktorý včera i dnes tentýž jest i na veky. Túto prácu - zvestovanie Božieho slova delíme na dvoje :

1. Zvestovať slovo Božie pokrsteným, poukázať z jednej strany na naše hriechy a slabosti, z druhej strany ale na veľkú milosť a lásku Božiu, viesť nedeľnú školu a biblické hodiny ... To všetko je práca vnútro misijná.
2. Ísť ale do neznámeho kraja medzi pohanov, naučiť sa ich jazyk a zvykom, tam zvestovať slovo Božie, tam získať ľudí a ich pokrstiť - to je práca vonkajšej misie.“

6. Pohrebná kázeň

Dôstojný biskup Július Filo povedal túto pohrebnú kázeň na pohrebe brata farára Jána Zátka:

Zas bolesť nová, otvorená rana,
keď opúšťa nás manžel, otec, kňaz,
no veríme, že otvára sa preňho nebies brána,
ktorou všetci verní prejdú raz :
do vlasti nebeskej, do radosti večnej,
kam nás voláš, Pane, v každý čas. Amen.

Kristom do nebeského kráľovstva. To si dobre uvedomoval i biskup a martýr Daniel Krman, ktorý ako väzeň na bratislavskom hrade pred smrťou vyznal: „Križ Kristov bol mojou láskou.“ Ťažký križ a veľké utrpenie musel znášať aj náš odchádzajúci brat, manžel, otec, duchovný pastier zboru. Pri poslednom stretnutí so mnou poznamenal: „Môj život sa schyľuje ku koncu.“

Tešili sme ho, starali ste sa oňho, najmä vy, manželka, prežívali ste s ním ťažké chvíle, pomáhali prenášať jeho križ, aj vy, synovia a dcérka, modlili ste sa za neho. Keď sa vás niekto opýtal, ako sa máte, odpovedali ste: „Trápime sa.“ Teraz je už utrpeniu koniec a ako veriaci tešíte sa nádejou, že váš drahý manžel bude s Kristom prebývať vo večnom pokoji.

Váš drahý zosnulý dobre poznal Písmo sväté a slovom Božím potešoval mnohých zarmútených. Známe mu boli slová prečítaného svätého textu, pripravoval sa na odpočinok u Boha,

Bratia a sestry,
zarmútená rodina!
Symbolom kresťanstva je
od pradávna križ, na
ktorom dotrpel náš Pán.
On nás upozorňuje, že aj
my máme niesť svoj križ,
ak chceme prísť za

vyznával: „Pred
Hospodinom budem
chodiť v krajinách
života.“ Vedel, že telo
podlieha prechodnej
smrti do dňa vzkriesenia,

Vráť sa, duša moja, na svoj odpočinok, lebo
Hospodin s tebou dobre naložil. Lebo si vytrhol
moju dušu zo smrti, oči od síz a nohy od pádu.
Pred Hospodinom budem chodiť v krajinách života.
(Ž 116,7-9)

veril, že duša a duch sa vráti k Bohu. Slová žalmu boli aj jeho vyznaním: „Vráť sa duša moja, na svoj odpočinok, lebo Hospodin s tebou dobre naložil. Lebo si vytrhol moju dušu zo smrti, oči od síz a nohy od pádu.“

Smrť neznačí koniec, ale začiatok nového života - prebývanie s Bohom v krajinách večného života. Náš reformátor Luther o smrti a novom živote v nebi hovorí: „Keď my zomrieme, vtedy telo odpočíva v hrobe, duša vo svojej komôrke, t.j. v Božej ruke, u Krista, na súdny deň bude vzkriesené telo s dušou. Kresťan nežije len na zemi, ale aj v nebi. Tu dočasne, tam večne.“

Anglický tábor 11.

Rovnako aj jeho sme sa spýtali podobné otázky. Brat farár Ondrej Rišiaň: „Ako reagovala vaša rodina na to, že ste počúvli Pánove volanie a šli ste na tento tábor?“

David Michael Carrilo: „Boli z toho veľmi nadšení.“

Brat farár Ondrej Rišiaň: „Ste prvíkrát na Slovensku?“

David Michael Carrilo: „Áno, toto je prvýkrát čo som na Slovensku.“

Brat farár Ondrej Rišiaň: „Ako sa Vám Slovensko páči?“

David Michael Carrilo: „Vaša krajina mi veľmi pripomína Lotyšsko, ale na rozdiel od Lotyšska, Slovensko má krásne hory.“

Brat farár Ondrej Rišiaň: Veľmi pekne ďakujem všetkým, ktorí zorganizovali tento tábor a verím, že na budúci rok sa podarí znovu niečo podobné zorganizovať.

O organizáciách, ktoré robili tento tábor sa viac dozviete na webových stránkach:

evs.sk a eemn.org

O Davidovi Michaelovi Carrilovi sa zas viac dozviete na stránke: gentlewindmusic.com

Počas vyučovania konfirmácie konfirmandi, mali písomku. Niektorí napísali skutočne zaujímavé odpovede na písomke.... J

Ako znie zhrnutie zákona? - Odpoveď: Milovať budeš Pána ako seba.

Prečo sa voláme Evanjelikmi augsburského vyznania. - Odpoveď: Lebo náš rod sídli v Aufsburgu.

Aké sú naše symbolické knihy? - Odpoveď: Biblia, Stará a Nová zmluva.

V akej reči bola napísaná Nová zmluva? - Odpoveď: V hlaholike.

10. Anglický tábor

V našom zbere sa konal od 15.7. do 19.7. anglický tábor. Na tomto tábore bolo mnoho dobrovoľníkov aj z nášho zboru. Ale tento tábor sa mohol zrealizovať hlavne vďaka dobrovoľníkom z USA. Evanjelici z USA, z rôznych zborov a z rôznych štátov USA prišli a zorganizovali tábor, kde učili nielen angličtinu, ale hlavne Biblické princípy. Téma tohto ročného tábora bola láska. Predovšetkým sme hovorili o láske Božej a láske Kristovej k nám ľuďom.

Medzi dobrovoľníkmi bol aj Ken Stewart. Má 77 rokov. Pán Boh ho obdaroval dobrým zdravím, takže mohol a je požehnaním pre mnohých dobrovoľníkov. Bol určite aj pre nás. Ken je na dôchodku,

ale aj doma rád robí dobrovoľnícku prácu medzi bezdomovcami a nielen pre nich. Bol už na 13 dobrovoľníckych misiách v zahraničí.

Brat farár Ondrej Rišiaň: „Prečo ste sa rozhodli prísť na Anglicko misijný tábor?“

Ken Stewart: „Chcem slúžiť Pánovi a podeliť sa o dobrú zvesť evanjelia.“

Brat farár Ondrej Rišiaň: „Čo na to povedala vaša rodina?“

Ken Stewart: „Veľmi ma podporovali, niektorí z nich sami slúžia v misii a pre misiu.“

Brat farár Ondrej Rišiaň: „Ste prvíkrát na Slovensku?“

Ken Stewart: „Nie, to je už druhýkrát, čo som na Slovensku.“

Brat farár Ondrej Rišiaň: „Ako sa Vám páči Slovensko?“

Ken Stewart: „Slovensko sa veľmi podobá Minesote. Je to veľmi pekná krajina. Sú tu priateľskí ľudia a ľudia, ktorí milujú Pána

Ježiša.“

David Michael Carrilo je hudobník, ktorý pracuje na misii v Lotyšsku od roku 2007. Je misionár a rád spieva na oslavu Božiu. Má 47 rokov. Vydal už 14 autorských CD. Svoj voľný čas rád trávi so svojimi dvoma deťmi.

Pohrebna kázeň 7.

Tam je naše pravé, dedičné a trvalé občianstvo s Kristom v nebesiach, kde ostaneme večne, keď príde a poberie nás k sebe. Roľník, keď seje zrno, myslí na úrodu, ktorú čaká. Tak aj my ako kresťania máme omnoho pilnejšie hľadiet na budúci život a s istotou na to čakať ako na toto súčasné, v čom teraz žijeme.“

Vieru vo večný život u Boha prejavil aj český básnik Josef Sládek vo verši: „V náručí Boží, odkud sme vyšli, večer se všichni sejdemě zas, kto by se děsil, kto by se třás?“

Nositeľom a vyznávačom tejto viery bol i náš drahý zosnulý. Ako kazateľ po celý život kráčal s Kristom. O ňom platia slová Knihy Kazateľ (2,21-23): „Tu je človek, ktorý sa namáhal s múdrosťou, poznaním a so zručnosťou... Nuž, čo má človek zo všetkého svojho ustávania a z úsilia srdca, ktorým sa umáral pod slnkom ? Veď po celý jeho život bolesť a mrzutosť sú jeho zamestnaním, ba ani v noci jeho srdce neodpočíva. Aj to je márnosť.“

Bolesť a trápenia bolo v jeho živote viac ako dost. Tak ako srdce ani v noci neodpočíva, aj mrzutosť a trápenie bolo nepretržité. Kazateľ na inom mieste hovorí: „Márnosť nad márnosť, všetko je márnosť.“

Vo viere v Krista treba sa nám pýtať: Naozaj všetko je len márnosť? Kristus ponúka stálosť, statiku života.

On hovorí: „Ja žijem aj vy budete žiť.“ Tak môžeme vo viere v Krista vyznávať: „Stálosť nad stálosťou, všetko je stálosť.“

Svätý Augustín dobre poznal Knihu Kazateľ, ktorá hovorí o márnosti, a o nej poznamenal: „Kazateľ nás pripravuje v tomto ohľade na novozákonné zjavenie o večnej odmene.“

Augustín vo svojich rečiach upozorňuje na pominuteľnosť a náhly odchod, keď povedal: „Jeden deň nám Boh zatajil, ukryl - deň smrti, aby sme si dávali pozor na všetky dni.“

Veriaci v Krista sa smrti nebojí, lebo ona je v pohľade viery spánkom, z ktorého príde prebudenie v čase vzkriesenia. To sa týka len tela, lebo duša veriaceho sa dostáva do Božích rúk. Telo sa pochováva na cintoríne, ktorý sa menuje v gréčtine kvimeterion. Toto slovo znamená miesto spánku, alebo odpočinku, z toho vyplýva, že umrieť je totožné so slovom zaspáť. Takto chápajú smrť mnohé národy a menovite kresťania.

O tom netreba pochybovať. Najväčší skeptik filozof René Descartes hovorieval, že o všetkom treba pochybovať – „De omnibus dubitandum“, len o tom nie, že myslím, a keď myslím, tak existujem, som teda mysliacou dušou.

„Križ Kristov bol
mojou láskou.“

Daniel Krman

8. Dokončenie kázne, Príbeh o strate

Cogito ergo sum (Myslím, teda som). Pred smrťou poznamenal: „Pod, duša moja, poberme sa z tohto sveta.“

Takáto viera a očakávanie nového života nám pomáha prenášať kríž a ťažkosti života.

V tejto viere žil aj náš odchádzajúci brat, ktorý pamätal na slová Pána Ježiša (Mk 8,34): „Kto chce ísť za mnou, nech zaprie seba samého, vezme svoj kríž a nasleduje ma. A hneď pokračuje: „Lebo kto by si chcel zachrániť dušu, stratí ju, ale kto by stratil život pre mňa a pre evanjelium, zachráni si ho.“

Náš drahý zosnulý odovzdal svoju dušu a celý svoj život Pánovi, zvestoval evanjelium, spoliehal sa na Božiu milosť, takže sa môžeme tešiť nádejou, že Pán ho zachránil pre večný život. Amen

List od istej ženy, ktorá stratila svojho manžela: "Môj manžel Cliff pracoval ako pilot pre leteckú spoločnosť. V októbri minulého roku bol na štvordňovej pracovnej ceste. Na začiatku tretieho dňa mu ostávalo ešte zopár hodín, a tak si išiel zabehať. Počas behu dostal srdcový infarkt so smrteľnými následkami. Mal iba 38 rokov a tešil sa vynikajúcemu zdraviu. Žiadne varovné signály nás neupozornili na blížiacu tragédiu. Keď mi zavolať viceprezident leteckej spoločnosti, bol to pre mňa šok. Nebola som na to pripravená.

Manžel bol predsa v najlepších rokoch. Ani jedna z našich troch dcér nemala v tom čase viac ako šesť rokov. Ako nám Boh mohol urobiť také strašné? Cliff bol milujúci a starostlivý muž. Zbožňoval svoju rodinu. Naše tri dcéry Nicole, Annu a Sarah, a mňa chránil ako oko v hlave. Vždy sme boli smutné, keď odchádzal do práce, lebo sme vedeli, že najbližšie dva až štyri dni sa neuvidíme. S radosťou sme však čakali na jeho návrat a keď sa zjavil vo dverách, privítal ho krik našich dievčat.

Spomedzi všetkých spomienok, ktoré na Cliffa mám je najživšia asi tá, ako sa hral s dcérami. Zakaždým to skončilo s otázkou: "Ktorá vec je najdôležitejšia na svete? A dievčatá vykriekli: "Poznať Pána Boha!" Cliff sa z toho vždy veľmi tešil. "Boh mi odhalil toľko vecí, ktoré som o manželovi nikdy nevedela. Na pohrebe som bola užasnúť, keď som videla v akom veľkom počte prišli do kostola jeho kolegovia z leteckej spoločnosti. Všetci hovorili o tom, aký bol dobrý priateľ a ako sa naňho vždy mohli spoľahnúť. Dozvedela som sa, že v práci často hovoril o mne, o deťoch a o láske k Bohu."

V matrike sme zaznamenali 9.

Od 1.1.2013 do 4.8. dňa prijali sviatosť krstu svätého: Maroš Gabriž, Martin Gabriž, Boris Gabriž, Andrej Krízanovič, Matej Mazák, Juraj Petrik, Christián Poliach, Bianka Kontriková, Martin Halač, Matej Haluška, Rastislav Valíček, Timea Richtáriková, Dominik Pesničák, Matúš Škripec, Štefan Ďuriš, Martin Rigo, Nikolas Nechajev, Matej Leško, Aneta Adamičková, Martin Poliach, Kristián Michna a Martina Lednická.

„Ja som pravý vínný kmeň a môj Otec je vinohradník.“
Ján 15:1

„Verný je Boh, ktorý vás povolal do spoločenstva svojho Syna Ježiša Krista, nášho Pána.“
1. Korinským 1:9

Okrem našich detí, ktoré mali konfirmáciu 2.6., spravili si konfirmáciu: Ivana Holická, Stanislava Trníková, Katarína Radičová, Patrik Radič, Jana Poliachová, Tomáš Poliach a Jana Pavlovičová.

Od Nového roku do dnešného dňa vstúpili do manželstva v našom chráme: Peter Leško a Martina Galánková, Andrej Ližica a Alena Molitorová, Dušan Hlinka a Andrea Levková, Rastislav Haluška a Katarína Pavelková, Pavol Pavlík a Martina Zvonková, Ján Gajdošík a Jana Pavlovičová, František Fúrik a Monika Molnárová, Michal Hazucha a Andrea Repková, Tomáš Jasenovec a Ľuboslava Bartošová.

„A nech si každý z vás vie získať manželku a s posvätnosťou a úctivosťou.“ 1. Tesalonickým 4:4

„Ale ja Tebe dôverujem, Hospodine. Hovorím: Ty si môj Boh! V Tvojej ruke sú moje časy.“
Žalm 31:15-16

Od 1.1.2013 do 4.8. boli evanjelickým spôsobom pochovaní: Zuzana Pechová, Eva Tvarožková, Eva Gašparková, Paulína Karumníková, Eva Panvicová, Anna Útla, Juraj Karumník, Stanislav Cibik, Vladimír Luhový, Božena Španková, Slavomír Pecho, Milan Mikula, Marek Vaňko, Anežka Dujková, Branislav Jánoško, Anatolij Petin, Katarína Reksová, Božena Juráčková, Dušan Turský, Jaroslav Krátky, Milan Vrškový.